

Sjećanje na Jožefa Šimona, 1932.-2014

Jožef Šimon, geolog i autor klasifikacijskog sustava naslaga podzemlja sjeverne Hrvatske, našao je svoj mir 12. listopada 2014. Rođen je 1. travnja 1932. u Petišovcima pokraj Lendave, danas Slovenija. Završio je gimnaziju u Mariboru i Murskoj Soboti, a po završetku gimnazije zaposlio se u poduzeću Nafta Lendava. Nekoliko godina kasnije prešao u INA-Naftaplin, Zagreb. Počeo je raditi na terenu na poslovima geološkog praćenja bušotina, ali je vrlo brzo povučen na rad u Zagreb jer je još na terenu počeo raditi na litološkom povezivanju naslaga na temelju podataka iz dubokih bušotina i stvarati litostratigrafski klasifikacijski sustav. Prije njega se podjela naslaga u podzemlju temeljila isključivo prema njihovom fosilnom sadržaju. Ta podjela nije zadovoljavala potrebe naftne industrije za preciznim rasčlanjenjem naslaga i stoga je njegov rad na stvaranju litološkog klasifikacijskog sustava predstavljao revolucionarni iskorak u interpretaciji stratigrafskih odnosa naslaga u podzemlju. Uočivši pravilnost i identičnost izgleda krivulja karotažnih dijagrama, posebice na krivuljama specifičnog otpora i spontanog potencijala, vrlo brzo je iskorelirao naslage podzemlja sjeverne Hrvatske i stvorio litostratigrafske klasifikacijske sustave za svaku od njenih potonina. Njegovo poznavanje naslaga podzemlja bilo je toliko da je bez imenovanja bušotine, samo na temelju interpretacije karotažnih dijagrama mogao zaključiti o lokaciji bušotine i o kojoj se bušotini radi. Ubrzo je iz radnog odnosa upisao studij geologije na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je stekao naziv diplomiranog inženjera geologije, a 1980. godine njegov rad je zaokružen obranom doktorske disertacije pod nazivom „Prilog stratigrafiji u taložnom sustavu pješćanih rezervoara Sava-grupe naslaga mlađeg tercijara u Panonskom bazenu sjeverne Hrvatske“. Do kraja radnog vijeka radio je kao savjetnik u Naftaplinu, gdje je dočekaio umirovljenje 1995. godine, s prekidom od nekoliko godina koje je proveo na radu u tvrtki Nafta-Lendava.

Autor je ili koautor brojnih stručnih i znanstvenih članaka objavljenih u domaćim i stranim stručnim časopisima. Bio je član Znanstvenog savjeta za naftu pri Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, a 2000. g. postao je dopisni član Mađarske akademije znanosti i umjetnosti.

U privatnom životu, kao mladić bio je izvrstan nogometaš i igrao za juniorsku reprezentaciju Slovenije. Bio je također vrstan šahist i stekao naslov majstora i to mu je bila velika strast koju je prakticirao gotovo do zadnjih dana života analizirajući šahovske partije i šahovske probleme koje je nalazio u novinama.

Iza njega je ostala supruga Vjera, sin Tibor, kći Kristina i unuke Ema, Jana i Lina. Njegov ogroman doprinos poznavanju i raščlambi taložnog sustava neogenskih naslaga sjeverne Hrvatske svrstava ga među velikane hrvatske geologije.

Boris Vrbanac